

UZASADNIENIE

Po ostatecznym sprecyzowaniu wzywający (...) Bank (...) S.A. w W. wniósł o zawezwanie R. K. i J. K. do próby ugodowej, żądając zawarcia z przeciwnikami ugody sądowej, na mocy której strony – na wypadek ustalenia nieważności lub przyjęcia trwałej bezskuteczności umowy kredytu łączącej Bank z przeciwnikami – dokonają rozliczenia umowy kredytu w ten sposób, że przeciwnicy zapłacą na rzecz wzywającego 156201,89 zł, na co składa się kwota 111111,04 zł z tytułu kapitału oraz 45090,85 zł wynagrodzenia za korzystanie z kapitału.

W ocenie Sądu, w realiach niniejszej sprawy, zawezwanie do próby ugodowej stanowi nadużycie prawa procesowego i jest sprzeczne z dobrymi obyczajami. W takiej sytuacji, na zasadzie analogi art. 199 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zachodziła konieczność odrzucenia wniosku jako niedopuszczalnego (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2018r., w sprawie V CSK 384/17).

Argumentacja przedstawiona w pisemnych motywach wniosku skłania do konkluzji, że ma on na celu wyłącznie uzyskanie skutku przerwy biegu przedawnienia, a nie rzeczywistej realizacji roszczenia. Generalnie wnioskodawca skupia się na postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym (...) w sprawie(...), gdzie kwestionowane są postanowienia umowy o kredyt frankowy. Część uzasadnienia wniosku poświęcona jest zasadności stanowiska Banku w tejże sprawie, wskazując na swoje racje w tymże procesie. Niemniej jednak przekonany o słuszności swojego stanowiska wzywający, na wypadek przegrania tamtego procesu cywilnego, złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej. Tymczasem gdyby wnioskodawca rzeczywiście zmierzał do kompleksowego rozliczenia łączącej strony umowy, zawarłby ugodę w procesie w sprawie (...). Wzywający nawet nie twierdził, iż takową propozycję złożył w sprawie „frankowej”. Wnioskodawca nie dąży do zawarcia ugody, a jedynie zmierza do przerwania biegu terminu przedawnienia, na wypadek, gdyby orzecznictwo sądów powszechnych przyjęło, iż roszczenia banku o zwrot kwoty wypłaconego kredytu i innych należności są przedawnione. Kwestii przedawnienia została poświęcona spora część uzasadnienia wniosku.

Nadto nie sposób oprzeć się wrażeniu, iż wniosek i propozycje ugodowe, przywołane co do konkretnych sum nie w petitum wniosku, ale w jego uzasadnieniu, mają na celu wywarcie presji na przeciwniku, zmuszając go niejako do rezygnacji z dochodzenia roszczeń w sprawie (...). Chęć wnioskodawcy do zawarcia ugody jest iluzoryczna. Taki wniosek nie może się więc ostać, a nadanie mu przez Sąd dalszego biegu doprowadziłoby do osiągnięcia zamierzonego skutku, tj. przerwanie biegu przedawnienia.

W związku z odrzuceniem wniosku, na podstawie art. 79 ust. 1 pkt b w zw. z ust. 3 u.k.s.c., należało zwrócić wnioskodawcy opłatę sądową w wysokości 1533 zł ((...) – 30).